

מערכות נשק משוטטות במרחב הטקטי

השינוי הדרמטי ביכולות של הלחימה הטקטית ושל הלחימה האופרטיבית יתאפשר כתוצאה משילוב של מערכות הנשק המשוטטות החדשניות עם פיתוח ועדכון של תפיסות הפעלה ושל תורת לחימה

משמעותו של שינוי דרמטי ניכרת בהשפעתו על כלל מרכיבי בניין הכוח והפעלתו ובהם שינוי בתפיסת ההפעלה, תו"ל, מבנה הכוח ובארגונו, אימונים ועוד. בשנים האחרונות נערכו שיפורים ושינויים רבים, אך ניתוח שלהם מוביל למסקנה שהם היו בבחינת "עוד מאותו דבר", כלומר, שיפורים תוספתיים שאפשרו לכוח להיות מדויק יותר, קל יותר וממוגן יותר. הם אפשרו את שיפור התקשורת והשליטה וכדומה, אך לא יצרו

חימושים חכמים משוטטים לחזית, ואף לעומק מרחב הלחימה. המערכות המשוטטות החדשניות יאפשרו לדרג הלוחם המתמרחן לשפר באופן דרמטי את האפקטיביות המבצעית שלו להשגת משימותיו, זאת באמצעות מתן יכולת חדשה שתגביר את העצמאות, את תלת הממדיות, את המהירות, את דיוק הפעולה ואת הקטלניות - כל אלה תוך השלמת פערי מודיעין בהפעלה פשוטה ובעלות נמוכה יחסית.

מערכות הנשק המשוטטות מתקדמות במהירות, ונהפכות לגורם משמעותי ביותר, ואף מהפכני, במרחב המבצעי המתפתח. המערכות האלה הן תולדה של ההתפתחויות הטכנולוגיות המבוססות בעיקר על מזעור רכיבים, חומרים מורכבים קלים וחזקים, יכולות מתקדמות של הנעה חשמלית ואנרגיה, צילום מתקדם ועוד. המערכות האלה נמצאות היום בחזית החדשנות הטכנולוגית המשולבת בתפיסת הפעלה חדשה, שמהותה הבאת

מערכת ה"מלטיל". המערכות המשוטטות החדשניות יאפשרו לדרג הלוחם המתמרחן לשפר באופן דרמטי את האפקטיביות המבצעית שלו להשגת משימותיו

שיפור משמעותי בפני עצמם בעולם הטקטי. לעומת זאת, מערכות הנשק המשוטטות הן שינוי מהותי. מטרת המאמר היא להציג ולהסביר כי התחום הזה, השמור לפי שעה אקססקלוסיבית לדרגים המבצעיים הבכירים, האסטרטגיים והמערכתיים, צריך, ואף חייב להיות יכולת של הדרג הטקטי המבצעי הנמוך. זאת מתוך הבנה ברורה שאין תחליף לתמרון מאוזן ביכולותיו, ובצורך בתוספת האש המדויקת כחלק אינטגרלי ממנו.

הסביבה המבצעית המתפתחת

העוסקים בתורת הלחימה הצבאית מבינים היטב כי הסביבה המבצעית הופכת במשך הזמן למורכבת יותר והאתגרים שהיא מציבה מתעצמים. יש בה את כל המרכיבים: סבך, שטח בנוי, אזרחים ואויב המשתמש בהם כבמגן אנושי, אויב הנעלם במהירות לפני שמצליחים לסגור עליו מעגל אש, מטרות שוליות רבות ומפוזרות, ובעיקר תקשורת רבה. טקטיקת הלחימה של האויב והרגישות ההולכת וגוברת לאבדות בקרב כוחותינו, הן הגורמים המרכזיים לכך שהחיכוך שמאפיין את הקרב הטקטי הופך לפחות צמוד. המרחב הקרבי המתהווה מול צבאות המערב בכלל, ומול צה"ל בפרט, כולל את האויב שתוקף ופושט באופן לא סדור בניסיון לנצל נקודות תורפה. על-פירוב ההיגיון המנחה את האויב

טקטיקת הלחימה של האויב והרגישות ההולכת וגוברת לאבדות בקרב כוחותינו, הן הגורמים המרכזיים לכך שהחיכוך שמאפיין את הקרב הטקטי הופך לפחות צמוד

ארצות־הברית. על אלה נוספים כבר הרחפנים המסייעים לכוחות הטקטיים לראות. במסגרות הלוחמות אלא מוקצות על-פירוב לכוחות, עוזרות מעט אך לא מספיק. קיים צורך בסיוע אווירי אפילו למטרות פשוטות יחסית הנקרות בדרכו של הכוח הלוחם. כלומר, עדיין לא נעשתה קפיצת־המדרגה האמתית של מתן עצמאות התקפית למפקד הטקטי שנמצא בחזית. היכולת הזאת תמומש כאשר יהיה צמוד הדק לנשק אלקטרו־אופטי. יכולת ההפעלה הזאת נמצאת עדיין בידי הדרגים המבצעיים הגבוהים בלבד.

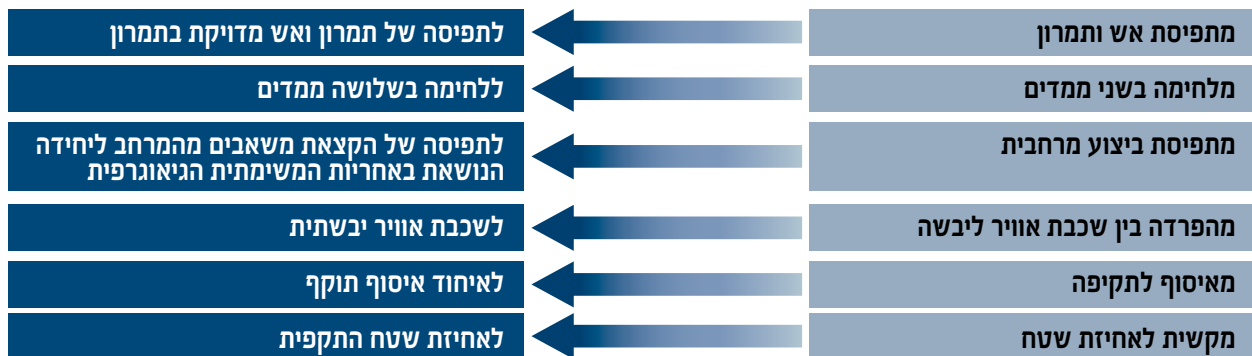
מרחב הלחימה נתפס עדיין כלינארי וכדור־ממדי גם כאשר הלחימה נערכת בשטחים עירוניים, שבהם קיים ממד הגובה, בעיקר משום שהכוח המתמרן מצויד באופן אורגני בנשקים שטוחי מסלול. מגוון כלי הנשק כולל טילים מדויקים, או תלולי מסלול סטטיסטיים, בין היתר מרגמות 120 מ"מ, שהופכים לרלוונטיים פחות. כל פתרון לבעיות מעבר לגבעה, מעבר לקו הראייה או מממד הגובה, דורש עדיין מאמץ סיוע שאינו אורגני כמו סיוע ארטילרי או אווירי. מרחב הלחימה מחייב את המפקד בשטח למענה היקפי ועלי, ופעילותו מושפעת מאיומים שהם לא רק בחזית הלחימה אלא גם באגפים, בעומק המרחב ובממד הגובה. הפער העיקרי הוא המודיעין בזמן אמת, שלא תמיד מגיע

הוא שיבוש האפקטיביות של המענה שיצרו מולו הצבאות הסדורים בתפיסות ההפעלה ובטקטיקות שאימצו. אז מה רואים אלה הנמצאים במרחב המבצעי? הכוחות המתבוננים בעיניהם, באמצעות משקפות, דרך חרכים או פריסקופים מבעד לעשן, אינם רואים הרבה, לא את "האויב הנעלם" ולבטח לא מספיק כדי להתמודד עם האיום. הרגולציה ברום שמעל פני הקרקע נפרצה, והשמים אינם שייכים עוד רק לחילות האוויר. זה שנים שיש מל"טים קטנים, בין היתר רוכבי שמים בצה"ל ו־Raven ו־Puma בצבא

תפיסה משולבת של תמרון ואש מדויקת*

יכולת תמרון ואש אפקטיבית ברמה הטקטית הנמוכה (עד רמת החטיבה) המתבססת על סנסורים במערך הקדמי ובמערך האחורי, מערך אש אורגני ומערך מרחבי המחברים רשתית - כל אלה כדי לסגור מעגלים בצורה מהירה, ליצור עומק בתקיפה מדויקת ולקצר את משך המערכה.

מרכיבי השינוי המרכזיים:

*מתוך תפיסת ההפעלה של זרוע היבשה

למפקדי השדה ברמה התואמת את צורכיהם. לא פעם מתברר שהרמות הגבוהות במפקדות הנייחות רואות את השטח ומודעות לנעשה בו טוב יותר מן המפקדים בחפ"ק ובשדה. בעימותים האחרונים בלבנון ובעזה, וגם במקומות אחרים בעולם, נעשה במקרים רבים אלתור בהפעלת מערכות נשק קיימות, למשל, השימוש בנשק נ"ט כמו "גיל" בצה"ל וב-Javelin באפגניסטאן שלא נגד מטרת רב"ם. השימוש נעשה נגד חוליות של אויב רגלי, נגד חוליות שביצעו ירי מנגד של מרגמות או RPG ונגד בניינים או מחסות ששימשו מסתור. אלה אינן המטרות הטבעיות של הכלים האלה, ויעילותם ועלותם אינן מתאימות לשימוש שנעשה בהן.

המענה התפיסתי המתפתח לאתגרי מרחב הלחימה

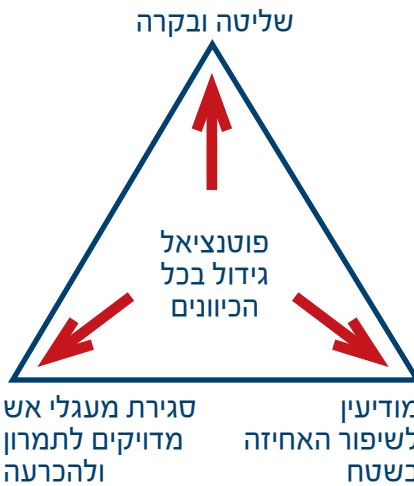
בתהליך התפתחות תפיסת ההפעלה המבצעית כבר ניתן לראות שיחידת היסוד ללחימה ולפעולות מבצעיות הולכת ויורדת ברמתה. בעבר היה ברור שהשלמות המבצעית הייתה שמורה לרמת האוגדה, אך במשך הזמן הרלוונטיות של המסגרות הגדולות לביצוע מבצעים טקטיים הלכה ופחתה, וחלק גדול מן המבצעים הדורשים שלמות מבצעית נעשים ברמת הגדוד ואף ברמת הפלוגה. הסיבה העיקרית היא קצב השתנות הסביבה המבצעית והתקצרות משך חיי המטרות ההופכים את התהליכים ברמות הבכירות לרלוונטיים פחות עבור המבצעים האלה. במילים אחרות, האם האוגדה או החטיבה יצליחו לתרום לפעולה נגד מטרות שצוות לפרק זמן ממוצע של 15 שניות מול הפלוגה או הגדוד, והאם יש או יכול להיות להן קשב למספרן הרב של המטרות מול כל הגדודים והפלוגות? כנראה שלא. לכן, כאשר יכולות האיתור, ובוודאי הפגיעה באותן המטרות, נמצאות ברמות הטקטיות הבכירות בלבד - הן הופכות להיות כמעט לא רלוונטיות מחד גיסא, ומשאירות את הכוח הקדמי ללא מענה הולם מאידך גיסא.

הפיקוד הטקטי

שני הדברים החשובים ביותר למפקדים הטקטיים אשר יאפשרו את ביצוע המשימות הם להפתיע את האויב כדי ליצור יתרון יחסי בזמן ובמרחב, ולגלות ולתקוף את המטרות

באופן מדויק ומידי ביום, בלילה ובתנאי מזג אוויר שונים. כדי להתמודד עם האתגרים הניצבים בפני המפקדים האלה אין די במודיעין מטרות בזמן אמת ויכולת אש, אלא בשילוב ביניהם בכלי אחוד. מלבד זאת, המפקד רוצה "לפתוח שטח" בדרכו אל היעד ולפני שהוא נכנס אליו. בדרך-כלל ההתקדמות הזאת, הכוללת הפעלת מסך מאבטח, מלווה בפעולות הסיוור והמשמר הקדמי תחת אילוצי תנועה בשטחים קשים לעבירות. במקביל, או מיד לאחר מכן, הוא רוצה לסגור ולהכיל שטח ואויב במהירות ולבצע מרדף ותקיפה אחר אויב נסוג, לדוגמה, נוהל חניבעל. מרכיב חשוב

השפעת הכנסת מערכות נשק משוטטות לרמת העוצבה

נוסף המעניין את המפקד הוא הבטיחות המבצעית, שמשמעותה היא מניעת אש דו-צדדית (כוחותינו על כוחותינו). כמו כן, יש חשיבות לכך שהמפקד יעריך נכונה את הפגיעות של יחידתו באויב במהלך ביצוע המשימות. יש חשיבות גם לתיעוד המבצעי, שכן הדבר יאפשר תהליכי הפקת לקחים בעתיד. השאיפה המרכזית של המפקד הטקטי היא להיות עצמאי כך שיתאפשר לו לבצע את משימתו - זאת ללא צורך לבקש אמצעים ולהיאבק עליהם. כן חשוב למפקד לא להיות תלוי בתקשורת תוך כדי מבצע, ולא להיאבק על הקשב של הרמה הממונה בעת לחץ. המפקד הטקטי רוצה שיהיו לו יכולות אורגניות שיאפשרו לו רמה בסיסית של

שלמות טקטית בתכנון וכן יכולת לפתור את הבעיות המבצעיות המידיות שבהן הוא נתקל מן הממדים השונים, כולל מממד הגובה בשטח הבנוי.

גם לרמות הטקטיות הבכירות יש רצונות שאפשר לספק. לשם מימוש אחריותו במרחב עימות מפקד העוצבה - בין אם זו מרחבת, זירתית או רב-זירתית - רוצה שתהיה לו יכולת מרחבת, ולא רק נושאת היכולה לטפל בבעיה אחת. הוא רוצה ליצור לעצמו סוג של חופה במרחבו, הכוללת העצמה של שלושת מכפילי הכוח:

1. מודיעין, בעיקר איסוף בזמן אמת, מכל הסוגים: וזינט, סיגינט, יומינט וגילוי שיגורים לשיפור אחיזתו בשטח.
2. יכולת תמרון ואש מדויקת לסגירות מעגלים.
3. יכולת פו"ש (פיקוד ושליטה) הנתמכת במערכות שו"ב (שליטה ובקרה), שתוכל לקשר בין המודיעין והאש.

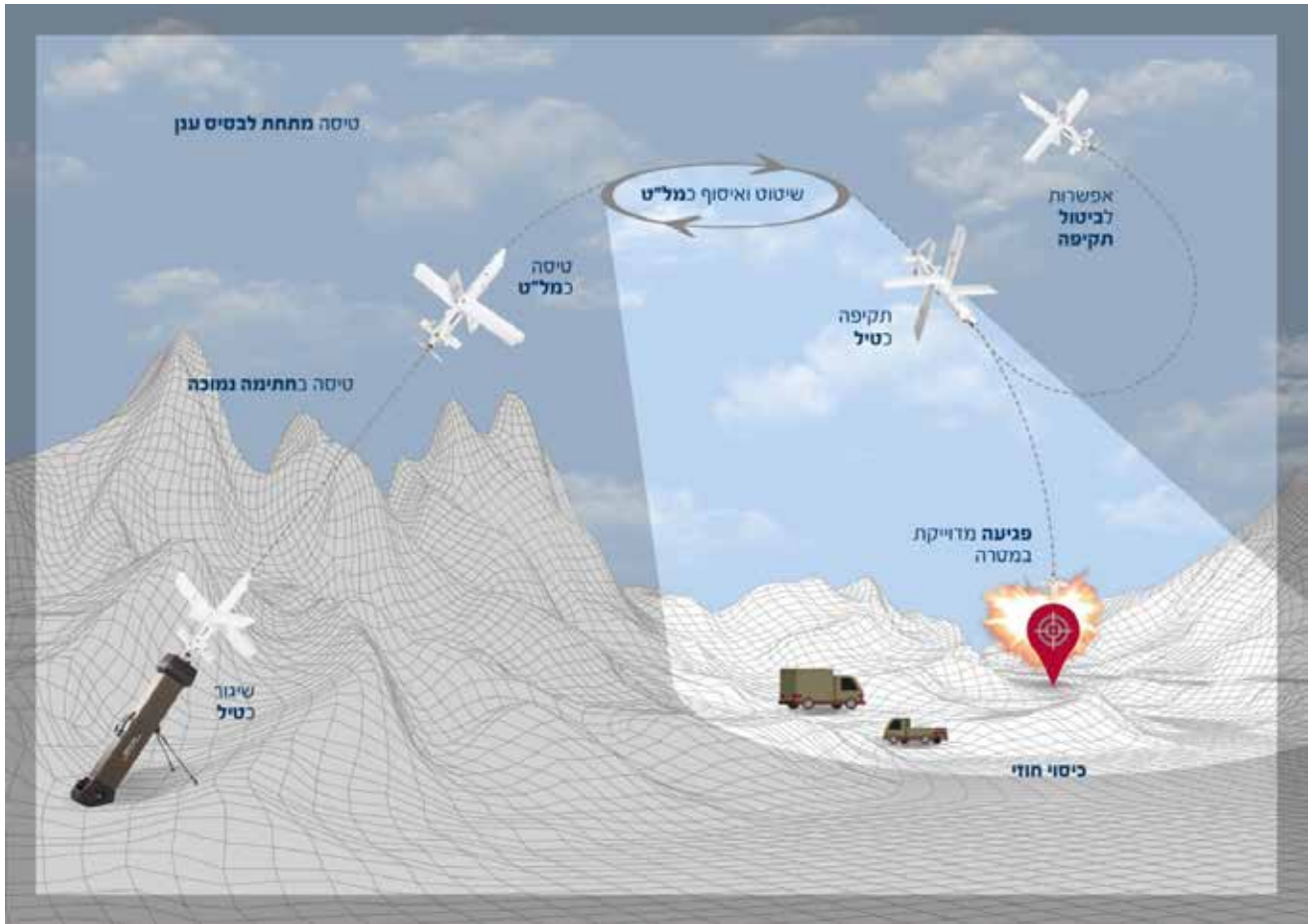
גם בדרגים האלה קיים צורך באש עצמאית מדויקת ולא רק שטוחת מסלול. הסיוע הרב-חילי, הבין-זרועי והבין-ארגוני כבר אינו מספיק, ובחלק ניכר מן המקרים אינו רלוונטי מבחינת הזמן. באמצעות מערכות הנשק המשוטטות ניתן לאפשר את העצמאות החסרה כל-כך בתחום האש המדויקת לסגירת המעגל המהירה.

המפקדות הצבאיות הבכירות ומפקדיהן לא יאבדו שליטה, ואף ירוויחו משום שכל מעגל שייסגר ברמות הנמוכות ללא מעורבותם יפחית מעליהם את העומס הרב, ויתרום למיקוד במשימותיהם.

לסיכום, יש שתי תובנות מרכזיות בתחום מערכות הנשק המשוטטות הרלוונטיות לרמה הטקטית:

1. המרחב הקרבי המתהווה כולל מספר רב של מטרות "זולות" הדורשות טיפול בהתאם, במקביל ובחלון זמנים קצר במיוחד. האויב משתמש בסוגי פשיטות והתקפות לא סדורות, שנועדו לניצול נקודות תורפה ולשיבוש אפקטיביות המענה שנבנה לטקטיקות הסדורות של צבא רגיל. מרחב הלחימה המועדף על האויב הצפוי ימשיך להיות המרחב הסבוך והמיושב - כפרי או עירוני - הכולל את האתגר של גילוי וזיהוי האויב בנפרד מבלתי מעורבים. רכב קל ממוגן, בנייני מגורים, מחפי ראש ועמדות

שיגור, שיטוט, איסוף ותקיפה של "מלטיל"

פשטות ההפעלה ומזעור המערכות על מרכיביהן היו לגורמים המרכזיים המאפשרים את הורדת המערכות לדרג הטקטי הנמוך, זאת נוסף על יכולת לשאת כמה "מלטילים" על גבו של לוחם החי"ר. מרכיבים כמו מטע"ד (מטען ייעודי) איכותי ליום וללילה, רש"ק מתקדם, אוויוניקה (אלקטרוניקה אווירית) ממוזערת ומערכת הנעה חשמלית שקטה מוזנת בסוללות, מאפשרים מערכת קלה מבחינת משקל ונוחה לאחזקה.

האתגר לקיצור זמן המעגל בין הרואה ליורה (Sensor to Shooter) מתאפשר כיום לא רק בעקבות התפתחות הקישוריות, השו"ב והאיחוד בפלטפורמה שרואה ויורה, אלא בעיקר בעקבות היכולת של המערכת להיות "תלויה" מעל המרחב המבצעי. הדבר יחסוך זמן יקר של מעוף החימוש לעבר המטרה, שבמקרים רבים משך פעילותה קצר מזמן מעוף של כל חימוש אחר. התכונות העיקריות שהמערכות מציעות:

בקו ראייה או שאינן בטווח האמל"ח האורגני. הפרויקטים האמריקניים, לדוגמה, LMAMS, Squad X ו-SMAM, מבהירים היטב את הצורך המבצעי ואת כיווני הפיתוח.

מערכות נשק משוטטות - תכונות עיקריות

טכנולוגיות של טילים חכמים וחימושים מדויקים קיימות כבר זמן רב. טכנולוגיות של כטב"מים קיימות גם הן בשדה הקרב כמעט חמישים שנים, ואולם השילוב ביניהם מייצר חדשנות שוברת שוויון היכולה להוביל לשינוי דרמטי ביכולות הלחימה של הכוח הטקטי. השילוב הטכנולוגי הייחודי של מל"ט וטיל, שנכון לכנותו "מלטיל" (UAVM - Unmanned Aerial Vehicle Missile), מתחיל את פעולתו בשיגור בדומה לטיל, טס, משוטט ואוסף כמלט"ט - ואז תוקף כמו טיל אלקטרואופטי מדויק.

מאולתרות ימשיכו להיות המטרות העיקריות במרחב הלחימה.

2. קיים צורך קריטי בכלי אווירי כמערכת נשק מדויקת למפקדים ברמה הטקטית, שיאפשר את העצמאות התפקודית ואת ההתמודדות עם ממד הגובה תוך מתן יכולת של פגיעה מדויקת ושליטה בהיקף הנזק המכוון והנזק האגבי. ההתפתחויות הטכנולוגיות מאפשרות יכולת לביטול משימה ופשטות יחסית בהפעלת מערכות הנשק המשוטט עם רש"ק (ראש קרב) מתאים (נ"א, נ"ט, נב"ר) ובכך מאפשרות בנוסף את ההתמודדות עם המטרות המגוונות הרבות במרחב המבצעי המורכב. הצבא האמריקני למוד הניסיון מזירות הלחימה השונות, בעיקר עיראק ואפגניסטאן, נמצא עמוק בתהליכים של פיתוח והצטיידות. תכליתם לאפשר ליחידה טקטית לפגוע במטרות, בעיקר מזדמנות ובעלות אורך חיים קצר, שאינן

חוליית שיגור משגרת "מלטיל" בפאתי השטח הבנוי

של גדוד החי"ר שיכולה להיות מופעלת כמו מחלקת המרגמות או הנ"ט בהפעלה מרוכזת או בהקצאה לפלוגות. בהתאמה ניתן להקים כוח ייעודי כזה ביחידות מבצעיות אחרות רגילות, כולל בפעילות מבצעית בביטחון השוטף, בוודאי ביחידות המיוחדות.

משימות שיכולות לבצע מערכות ה"מלטילים":

1. תקיפת מטרות מגוונות (אדם, רכב, ביצורים וכדומה) - הדבר נעשה באופן מדויק לאורכה של הגזרה המבצעית ולרוחבה. עם קשר עין עם המטרה ובלעדיו, ביום ובלילה, בתנאי עננות ובסביבת אמ"ט (אזור מוגן טילים). כל אלה תוך כדי שליטה על עוצמת הנזק, תוך התאמת הראש הקרבי למטרה ולאפקט הנזק ותוך שימת דגש על שליטה במידת הנזק האגבי.
2. פתיחת שטח וניקיון - הכוחות הטקטיים יכולים להשתמש ב"מלטילים" כחלק ממסך מאבטח, מפעולת הסיוור ומהמשמר הקדמי. האמצעים האלה יכולים לסרוק

בטאבלט. המפות והממשקים במערכות פשוטים - הניסיון מלמד שלמעילים, חיילים בסדיר, הספיקו כמה ימים כדי ללמוד להפעיל את המערכת ולהשיג פגיעות מדויקות. הפשטות כוללת גם את האימון והסימולציות המבצעיות שניתן לבצע באמצעות אותה יחידת שליטה המוזנת בנתונים בזמן אמת. מינימום לוגיסטיקה לקראת הפעלה מבצעית, נוסף על פשטות באחזקה, באחסנה ובשינוע - היו הגורמים המובילים בגיבוש הקונספט של המערכות האלה.

מערכות ה"מלטיל" - יכולות ביצוע

מערכות הנשק המשוטטות הקטנות פותחו כדי לתת מענה להתמודדות של היחידה הטקטית הקטנה מול צלפים, חוליות נ"ט, מניחי מטענים, מפעילי כטב"מים, משגרים, כלי רכב רכים, כוח חוטף וגם עבור היחידות המיוחדות לפגיעה מדויקת במטרות איכות. יצירת העצמאות בדרג הטקטי הנמוך משמעותה מחלקה ייעודית בפלוגה המסייעת

תקיפת רכב בזווית עלית - פגיעה מדויקת בחלון הנהג

1. שיגור, טיסה ושהייה בחתימה נמוכה - שיגור פניאומטי ושיטוט בחתימה נמוכה - מבחינות ויזואלית, אקוסטית ותרמית, כאשר זמן השהייה מעל המרחב תלוי בסוג המערכת ובגודלה. יכולת פעולה ביום ובלילה, כולל יכולת טיסה בגובה נמוך מתחת לבסיס ענן, לשם איתור המטרות וחקירתן ולסיוע בגיבוש תמונת המצב בכלל, ותמונת המטרות בפרט. המערכת הקטנה ביותר מאפשרת שיטוט, כולל איסוף וחקירה במשך לפחות חצי שעה, מעל היעד.

2. תקיפה ורסטילית מדויקת בעוצמה

מותרת - המערכות החדשניות שלהן כנפיים בתצורה מוצלבת, מאפשרות תמרונים חדים רב-ציריים שאינם מתאפשרים בכלים אחרים. יכולת התמרון הזאת משפרת את דיוק התקיפה, ומאפשרת את קביעת אזימוט ההגעה למטרה ואת זווית התקיפה - שיכולה להיות מזווית שטוחה ועד לזווית חדה מאוד, לדוגמה, ניתן לתקוף דרך החלון בקומה גבוהה בבניין רב-קומות, וכן לשגר ולתקוף כמה מטרות במקביל או בדירוג מכיוונים שונים. קיימת אפשרות לבחירה תוך כדי תקיפה בין מצבים שונים של מרעום שיובילו להפעלת הרש"ק בקרבת היעד, במגע עמו או לאחר השהייה. לדוגמה, כאשר המטרה היא רכב, נכון להפעיל מנגנון השהייה כדי שהרש"ק יתפוצץ לאחר החזירה לרכב, אולם אם תוך כדי הפעולה החוליה יוצאת מן הרכב, ניתן לשנות את המנגנון למצב של הפעלה במצב קרבה שבו יופעל הרש"ק מעל פני הקרקע ובכך יתאפשר מקסימום אפקט. קיימת אפשרות לסיוע בהפללה באמצעות שילוב מערכת לזיהוי מטרות. היתרון המשמעותי של המערכות האלה הוא היכולות לבטל את התקיפה ולהיחלץ. ניתן גם להשתמש בחומרים אחרים ומיוחדים ברש"ק ולהתאימו לאפקט הנדרש, בין היתר להפוך אותו לקטלני פחות. אפשר גם לנצור ולהנציל את המערכת על-ידי הצנחתה אם היא לא הופעלה לתקיפה.

3. פשטות - הפעלת המערכת היא

אינטואיטיבית באמצעות אפליקציית מחשב שיכולה להתממשק למערכות השו"ב הקיימות. המפעילים עושים שימוש במערכות האלה כמו במשחק מחשב

הקרוב. בנוכחות מערכת "מלטילים", ישתנו תפיסת הפעלת האש בכלל, והסיוע הקרוב בפרט. לשם הפעלת האש לא יהיה צורך לזהות מטרת באופן מוחלט ולהפליץ מראש. גם תפקיד המסייע ישתנה - ידרש להעביר את ה"מלטיל" לאזור הכוח המסתייע ואז ניתן יהיה להעביר אליו את השליטה. מתן יכולת אש עצמאית לעוצבות וליחידות המתמרנות יבהיר שהרעיון המבצעי הוא המוביל ולא מספר הפגיעות במטרות.

3. עדכון טכניקות קרביות. הטכניקות הקרביות נועדו למיצוע עקרונות המלחמה בצורות הקרב השונות - בין היתר העקרונות הבאים: הפתעת האויב, ריכוז המאמץ, שמירה על הרציפות, מיצוע הכוח, העומק, העתודה והאבטחה. טכניקות קרביות שונות - בהן מעבר שטח נחות, מעבר שטח הכרחי, סריקת עצם חשוד, מעבר מכשול מורכב, הכלת שטח, מרדף, ובעיקר ביצוע מארבים - מגדירות את אופן הפעולה המאזן בין העקרונות במידה הראויה במצבים נתונים. לשימוש במערכות נשק משוטטות יש פוטנציאל רב לשנות את האיוון, ולאפשר השגת תוצאות טובות באופן משמעותי מאלה של הטכניקות הקיימות כיום.

4. השלמת תפיסת חופת אש כיכולת שלמה בתפיסה המרחבית המתפתחת - גם ליחידות הטקטיות הנערכות במרחב. תכליתה של חופת האש היא מיצוע כלל האמצעים והכוחות המוקצים למרחב מסוים (יכולות איסוף ומודיעין, אש ופיקוד ושליטה) לשם סגירת מעגל האש עם החימוש המתאים במהירות ולפני שהמטרה תיעלם.

השילוב הזה נמצא כבר כמעט בהישג יד, ויש לחתור אליו במהירות מכיוון שהוא ישדרג באופן משמעותי את האפקטיביות המבצעית של הדרג הטקטי המצוי בחיכוך. בבחינת האתגרים במרחב המבצעי ניתן לקבוע בוודאות שהכנסת יכולת שיכולת את העצמאות התפקודית ואת היכולת התלת־ממדית (תוספת של ממד הגובה) לארגז הכלים של המפקד הטקטי, תהיה קפיצת־המדרגה המשמעותית ביותר בשנים האחרונות ביכולות הטקטיות והמיקרו־טקטיות שלו בהתמודדות במרחב המבצעי המתפתח.

"מלטיל" תוקף בזווית שטוחה מטרה בבניין רב־קומות

סיכום

השינוי הדרמטי ביכולות של הלחימה הטקטית ושל הלחימה האופרטיבית יתאפשר כתוצאה משילוב של מערכות הנשק המשוטטות החדשניות עם פיתוח ועדכון של תפיסות הפעלה ושל תורת לחימה. הדבר יוביל ליתרונות הבאים:

1. עצמאות רבה יותר של הדרגים הנמוכים. "מלטילים" ברמת הפלוגה, הגדוד והחטיבה יאפשרו לדרג הטקטי הלוחם לאסוף מידע ולהפעיל אש מדויקת לעומק גזרת אחריותו ואף מעבר לכך. במתארים של אויב המבוזר לחוליות קטנות הנחשפות לזמן קצר בלבד תאפשר יכולת סגירת המעגל לתקיפה מידית של הדרגים הנמוכים לנצל טוב יותר את פריסת הכוחות, ולתת מענה יעיל לאתגרים מבצעיים כגון: אחיזה בשטח, שליטה בשטח באש, טיפול בממד הגובה ודיכוי הפעלת ירי תלול מסלול. המערכת משפרת גם את יכולת האיסוף, וכפועל יוצא מכך - את המודיעין של הרמות הנמוכות.
2. שכלול תפיסת הפעלת האש והסיוע

- מקומות חשודים, לאתר כוחות אורבים מבעוד מועד, להשמיד את הכוח האורב ולחלופין להכווין כוח תוקף ולהשתלב בתקיפה כחלק ממכת אש לפני ההסתערות. במשך כל מהלך התקדמות הכוח אל היעד ישמור ה"מלטיל" על רצף תצפית על האויב, ויוכל להיות מופעל בכל מקרה שהאויב ישנה את היערכותו.
3. סגירת שטח - בכל מצב מבצעי שבו נדרשת הכלה וסגירת שטח מידית ניתן להשתמש במערכות האלה לביצוע מארבים אויריים על־ידי הגעה מהירה והתמקמות מעל צמתים, מעברים הכרחיים ונתיבי מילוט מרכזיים. "מלטילים" הממוקמים מעל נקודות מרכזיות, כאשר הם לא נראים אך רואים ומצלמים כל תנועה, מאפשרים לאתר אויב נסוג ולעקוב אחר תנועתו. במקרה הצורך ניתן להפעיל את ה"מלטיל" ולפגוע באויב, לעכבו או להשמידו.
4. סיוע באש מדויקת - זאת באמצעות העברת שליטה לכוחות קדמיים.
5. סיכול ופגיעה במטרות איכות.
6. הכוונת כוחות ואש.

תקיפת מטרה מזווית עלית

